

αφιόνι

αφιόνι, το, ουσ. [<τουρκ. afyon <μτγν. ελλ. ὄπιον]. **1.** η ναρκωτική ουσία όπιο, καθώς και το φυτό από το οποίο παράγεται: «κάθε φορά που παίρνει αφιόνι δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια του». **2.** καθετί που προκαλεί έξαψη, φανατισμό ή πνευματικό λήθαργο, πνευματική ύπνωση και στερεί τη δυνατότητα σε κάποιον να σκεφτεί, να αποφασίσει ελεύθερα: «λες και του δώσανε αφιόνι του ηλίθιου κι έγινε τόσο φανατικός || λες και του δώσανε αφιόνι και δεν μπορεί να σκεφτεί || η θρησκεία είναι το αφιόνι του λαού, προπαγάνδιζαν οι κομμουνιστές».

- τον πότισαν αφιόνι, τον αφιόνισαν (βλ. λ.).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας